

talløsning på hele det her problem. Det er selvfølgelig ikke muligt.

Jeg synes, at man med tilfredshed kan se, at der er ved at komme en lille smule ro på markederne. Vi kunne høre så sent som i går, tror jeg, det var, at det nu ikke længere er urealistisk, at vi får en rente på 2 pct. i Danmark, når vi kommer ind i 2009, og det er vel i virkeligheden det bedste bevis for, at nogle af de ting, der er sat i gang, i virkeligheden har været med til at understøtte den stabilitet, som er så livsvigtig for vores samlede økonomi.

Derfor synes jeg, det er væsentligt at give regeringen og forslagsstillerne her ro til at prøve sig frem, der er sådan set ikke andre muligheder, man kan simpelt hen ikke løse den samlede finansielle krise her fra Folketingets side.

Kl. 15:53

Formanden:

Der er ikke ønske om korte bemærkninger, tak til hr. Villum Christensen. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Frank Aaen.

Kl. 15:53

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Det er jo svært at sige tak for den positive modtagelse af vores forslag, men jeg kan da i hvert fald sige tak for, at vi har haft en god debat. Og der vil jeg sige, at det ikke var det mindst vigtige for os, at vi fik den her åbne debat.

For uanset om vi er uenige om, hvordan den finansielle krise skal løses – og selvfølgelig skal vi ikke løse hele verdens krise på en gang, vi kan godt nøjes med at tage fat på at løse den danske – var der jo altså udsigt til, at de her aktstykker også bare skulle være gennemført bag lukkede døre i Finansudvalget med meget kort varsel, uden at befolkningen havde mulighed for at se den debat, der er og skal være i Folketinget om, hvordan de der vigtige problemer løses. Det er jo vigtige ting i vores finansielle sektor, der er på spil, og det er milliarder af skatte kroner, der er på spil, og derfor må det selvfølgelig frem i åbenhed.

Jeg vil også gerne sige, at de, der i debatten har sagt, at Enhedslistens bud bare er at lade stå til, tager fejl. Det er altså forkert, og det kan kun skyldes, at man ikke har hørt, hvad der er blevet sagt gennem hele forløbet. Vi har hver eneste gang sagt, at det er et problem, der skal løses, vi har bare en anden model for at gøre det end den, som flertallet i Folketinget har stillet sig bag, og som jeg nu er sikker på at vi om kort tid får at vide at et flertal i Folketinget mener skal supple-

res, fordi de også må erkende, at det, der hidtil er gennemført, ikke virker i forbindelse med at løse de reelle problemer ude i økonomien.

Vi har hele tiden sagt, at det er spekulanterne, vi ikke vil give socialhjælp. Vi har sagt, at vi gerne vil kigge på, om der er nogle i bankerne, der kommer i klemme, f.eks. i Roskilde. Det kunne være en kommune eller andre, der uskyldigt er kommet i klemme. Men spekulanter, som den ene velkendte person, vi ikke må få navnet på, der har skudt 1,8 mia. kr. i Roskilde Bank for at kunne score en stor gevinst, kan vi altså ikke se at samfundet skal have et ansvar for at holde hånden under og sørge for, at vedkommende får sine penge. Det er det, der har skilt metoderne: Om det er spekulanter, eller om det er bankvirksomheden, der skal reddes.

Der er de her to aktstykker begge sådan indrettet, at det er spekulanterne, der bliver reddet, mens bankerne bare afvikles. Og vi er altså imod, at man bare afvikler banker og eventuelt lægger dem ind under storbanker, så de bliver en del af en ny krise. Vi ønsker at tage fat i de grundlæggende problemer, som er ude på de finansielle markeder.

Jeg vil gerne gentage, at det, der er sket, jo ikke har hjulpet. Finanslivet får stadig væk ikke de penge, de har brug for, boligejere går stadig væk på tvangsauktion, mange mister deres arbejde, så det er jo ikke sådan, at man på nogen måde kan påstå, at det, der er gennemført – trods det store beløb – er gennemført.

Derfor siger vi, at vi synes, at vi i stedet for at bruge milliarder af kroner på at afvikle banker og hjælpe stakkels milliardspekulanter skulle begynde at se på, hvordan vi får en helt anden spekulationsfri pengeinstitutsektor her i landet, som sørger for, at de samfundsmæssige behov, der er for at have en velfungerende sektor, bliver sikret.

Jeg vil gerne sige, at det også er derfor, vi har den vigtige diskussion om, at når der næste gang skal skydes penge i – for det er helt sikkert, at det krav vil komme, og det vil blive foreslået her i Folketinget af ministeren, at der skal skydes flere penge i – skal det altså være på en måde, hvor det, som kaldes nationaliseringer, bliver virkelighed. Det skal forstås på den måde, at når den danske regering som stat stiller ansvarlig lånekapital og aktiekapital til rådighed for banker, skal den selvfølgelig også have en indflydelse for de penge, og så skal den selvfølgelig også bruge den indflydelse til at modvirke spe-